

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-33/18-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja R. M. iz Đ., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., Klasa: UP/II-008-07/17-01/1144, Urbroj: 401-01/11-17-1 od 19. prosinca 2017. godine, radi pristupa informacijama, u sjednici održanoj 21. veljače 2018.

p r e s u d i o j e

Tužbeni zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave V., broj: 511-14-01/3-UP/I-822/1-2017 od 22. studenog 2017. godine, kojim je odbijen prigovor tužitelja podnesen protiv obavijesti Policijske uprave V., broj: 511-14-01/3-5546/1-2017 od 3. studenog 2017. godine.

Tužitelj u tužbi (koju je nazvao žalbom) protiv osporenog rješenja navodi da je onemogućen u dobivanju određenih dokumenata, da mu se oduzima njegovo Ustavom Republike Hrvatske i zakonom zajamčeno pravo na pristup informacijama, odnosno pravo na uvid i dobivanje određenih preslika dokumenata u zakonom propisanom obliku. Svi zahtijevani podaci (informacije) zatraženi su njegovim zahtjevom za pristup informacijama od 24. listopada 2017., a kojeg je uputio Ministarstvu unutarnjih poslova, Policijskoj upravi V. S obzirom na činjenice da nije mogao obaviti uvid u svu traženu dokumentaciju i dobiti preslike određenih dokumenata na koje smatra da ima pravo predlaže Sudu da poništi rješenje Povjerenice te da mu se omogući dobivanje informacija vezane uz zahtjev od 24. listopada 2017. godine.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je 28. studenog 2017. zaprimio žalbu tužitelja zbog neodlučivanja o njegovom zahtjevu za pristup informacijama 24. listopada 2017. godine koji je podnio Policijskoj upravi V. koja je ustrojstvena jedinica Ministarstva unutarnjih poslova, a kojom je zatražio uvid u kompletnu dokumentaciju po inspeksijskom nadzoru nad trgovačkim društvom A. – I. d.o.o. koji je proveden po njegovoj prijavi od 21. rujna 2017. godine, te preslike odgovarajućih dokumenata. S obzirom na navedeno tužitelj je dopisom od 1. prosinca 2017. zatražio od

Ministarstva unutarnjih poslova kao tijela javne vlasti obavijest o razlozima zbog kojih tužiteljjev zahtjev za pristup informacijama nije riješen u roku koji je propisan Zakonom o pravu na pristup informacijama te s obzirom na navod tužitelja iz žalbe da je povodom zahtjeva dobio termin za uvid u traženu dokumentaciju ali mu nije bio omogućen uvid u kompletnu dokumentaciju te izrada preslika, očitovanje da li je u predmetnom slučaju Ministarstvo unutarnjih poslova, Policijska uprava V. postupila temeljem posebnog propisa s obzirom da je imenovani podnositelj prijave te mu kao stranci u postupku omogućili uvid u navedeni spis. 18. prosinca 2017. tuženik je zaprimio dopis Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave V. od 12. prosinca 2017. u kojem u bitnom navodi da je 24. listopada 2017. zaprimljen zahtjev tužitelja kojim je zatražio da mu se omogući uvid u kompletnu dokumentaciju po inspekcijskom nadzoru pravne osobe A.-I. d.o.o. i koji je proveden po njegovom zahtjevu, odnosno prijavi od 21. rujna 2017. te da mu je omogućen uvid u tražene dokumente međutim da mu nije omogućena preslika dokumenata. Vezano uz tužiteljjev zahtjev za pristup informacijama od 24. listopada 2017. također se navodi da je 3. studenog 2017. Policijska uprava V. tužitelju uputila obavijest sukladno članku 23. stavku 1. točki 6. Zakona o pravu na pristup informacijama te je njegov podnesak upućen na nadležno postupanje mjerodavnoj ustrojstvenoj jedinici unutar Policijske uprave V., a o istome je odlučeno rješenjem od 22. studenog 2017. godine. Stoga je u žalbenom postupku tuženik utvrdio da je tužiteljeva žalba izjavljena zbog neodlučivanja o njegovom zahtjevu za pristup informacijama od strane Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave V. neosnovana s obzirom da je dopisom Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave V. od 3. studenog 2017., a kojeg je tužitelj zaprimio 9. studenog 2017. odlučeno o njegovom zahtjevu za pristup informacijama u roku propisanom člankom 20. stavkom 1. Zakona o pravu na pristup informacijama te je tužitelj žalbu izjavu nakon što je citiranu obavijest i zaprimio, pa nije niti došlo do situacije takozvane šutnje uprave.

Imajući u vidu izloženo tuženik predlaže da se tužba tužitelja odbije.

Tužba nije osnovana.

Uvidom u spis predmeta dostavljen ovom Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je tužitelj zatražio od Policijske uprave V. 24. listopada 2017. godine da mu se omogući uvid u informacije i preslike određenih dokumenata: „uvid u kompletnu dokumentaciju po inspekcijskom nadzoru pravne osobe A.-I. d.o.o., a sve u vezi podnesenog zahtjeva (prijave od 21. rujna 2017. godine broj: 511-14-04/5-4941/1-2017.LB, te dobivanje preslika odgovarajućih dokumenata vezano uz proveden inspekcijski nadzor i prijavu)“. Policijska uprava V. je dopisom od 3. studenog 2017. godine tužitelja obavijestila da je navedenu prijavu uputila na nadležno postupanje mjerodavnoj ustrojstvenoj jedinici unutar Policijske uprave V.

Na tu obavijest tužitelj je izjavio prigovor koji je rješenjem od 22. studenog 2017. odbijen kao neosnovan uz obrazloženje da je Policijska uprava V. u potpunosti postupila temeljem odredbi Zakon o pravu na pristup informacijama kada je donijela predmetnu obavijest u skladu s člankom 23. stavkom 1. točkom 6. Zakona o pravu na pristup informacijama na koju je podnositelj zahtjeva izjavio prigovor, jer je nesporno da tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu kada obavještava korisnika da se podnesak ne smatra zahtjevom u smislu članka 18. stavka 5. Zakona, pri čemu je dužno uputiti korisnika na način ostvarivanja njegovog traženja što je u konkretnom slučaju i učinjeno. Protiv tog rješenja tužitelj je izjavio žalbu tuženiku koju je tuženik odbio uz obrazloženje da ne postoje razlozi zbog kojih tužitelj izjavljuje žalbu, odnosno da prvostupanjsko tijelo javne vlasti nije odšutilo nego je odgovorilo na njegov zahtjev.

Prema ocjeni ovog Suda pravilno je postupio tuženik kada je odbio žalbu tužitelja uz obrazloženje koje i ovaj Sud u cijelosti prihvaća.

Naime, napominje se pritom tužitelju da tuženik niti prvostupanjsko javnopravno tijelo nije moglo tužitelju pružiti informacije koje ne postoje odnosno informacije koje posjeduje trgovačko društvo A.-I. d.o.o., a koje informacije su mu pružene kao stranci odnosno sudioniku u tom

postupku, a ne kao korisniku prava na informacije temeljem odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama, te da je o tome bilo dužno obavijestiti tužitelja, ali nije uopće bilo dužno donijeti rješenje o izjavljenom prigovoru, kojega je kao nedopuštenog trebalo odbaciti. No, kako to javnopravno tijelo nije učinilo, te kako je donijelo rješenje, time nije povrijedilo zakon na štetu tužitelja.

Trebalo je stoga temeljem članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučiti kao u dispozitivu.

U Zagrebu 21. veljače 2018.

Predsjednica vijeća:
mr.sc. Mirjana Juričić, v.r.